

8837

LURIA, ISAAC BEN SOLOMON,

לוריא, יצחק בן שלמה,

INYAN HA-SHABAT.

ענין השבת.

[17--]

SEPHARDIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

קט

הם בעשייה ואם נסלקם הדין מהשא לנוקבא לא ישאנו שום דיוגן
בעולם ולכן הוא מובח להעמס ולכן אין אשה מספרת ראשה ..

כונת

הזקן ראוי לאדם שלא יעקור שום
שעו כלל מזקנו כי הם צנורות

שפע ויכוין האדם כי האם הזקן שהוא הקונא קדמאה הוא ארל
כנודע בסוד י"ג מדות ושאר הזקן יש בה ימין ושאלה הם ד פעמי
זקן בג"ש הרי אל שדו יכוין האדם בכל עת שיזכר שלא לאחוז
בזקנו כדי שלא יעקור שום שער ..

ענין המצפה דע כי הכל הוא מצד הביורחים כי הלש כל הן שמורת

הם מצד המלכים ומביורחים כמבואר אצלנו על כל ישראל כע

מלכים וכאשר ברוך הביורחים יש פסולת שלא קוצר וזהו סס

המורה המורה אל האדם בעת המצפה גם זה באכאשר אין קד

שמורה של הנה ומאויים מסתלקים הדי הנה ונשארים הדי

מילויים לבדים שהם מלוי של ע"ב מ"ו ושל ס"ג למ ושל מ"ה י"ט

ושל כ"ו כ"ו הכל ק"כ והי כוללם הרי בג"ש נ"ף ומזה בא ה"ג

ולכן עוב לבוץ קמיד בזמן המצפה בשם זה שהוא נ"ף והוא שם

קדוש ורעקדהו בש קצועת האורות שולק חידק צרי גם עוב לבוץ

בפעוס הקעורה בצקר ובמטה באונה הכונה שביארנו בו גם

דע כי הכתב אור ידבק ב כך אר הדבר ונ"ו והענין כי אורם

הקלמות מהביורחים המלכים אר האדם במצפה הם הולכים קמיד

דבקים עמו ומקיפין אותו מכל צדדיו שעור פנה אורה ואפילו

באורה השכונה שישב שם האדם המוכה או איזה כלל או איזה

מלכות מעטו וכל הולך ועורבך שם ועורבך כהוא פטור ויכול
לנמק וזהו סוד הפסוק ידבק ה' בך וכו' מה שאין כן בשאר החולאים
שאינו דבוק שם אך בגופה שהוא סוד הכינורס הוא העיר דבך
בו ובשכונתו ובגלבושו ודנה עונד לקנס במצנה הללה אחר שהאמר
הסדר שידעה והאמר אחר כך פסוק ויאמר ה' אל משה קח לך פננים
עד כד בצד יהיה והאמר אותך ג' פעמים בונטר ואחר כך ג' פעמים
לעפרע ואחר כך ג' פעמים האותיות למפרע וכל הנקודות מן נקודות
בְּפֶן מְחִלָּה וּמְחִלָּה בְּבִזְיָה וּכְשִׁינְלִמֵן קַחֲוֹר כִּזָּה קָהָה דָּבָב
דָּבָב קָהָה קָהָה מִיָּמִין קָהָה מִיָּמִין קָהָה מִיָּמִין קָהָה מִיָּמִין קָהָה
לֹא קָהָה קָהָה קָהָה מִיָּמִין קָהָה מִיָּמִין קָהָה מִיָּמִין קָהָה מִיָּמִין קָהָה
היכה ורבה ואיט זכרם

האדם טוב לישן בלילה ובפנות אחר ז' או ג' שעות משום תפוסת
הנאשונים היו שוקין שעה אחת אחר תפלתו והשינה היא בסוד
התפיל תכל שינה על שיש כמבואר אך השינה ביום ה' היא
ישה אל הצדיקים ועונה אל הרשעים וזהו שא"ל שינה לרשעים
טוב להם ועונד לעולם והענין כי הצדיק על ידי מעשיו אפשר
שיעבדו עליו נשמות צדיקים כאשר ישן בלילה ולכן וחוזר
נפשו אליו ומשבת עתה נשמות צדיקים כדי לסייע וכאשר
ישן ביום יחזו הנשמות ויפרדו מעט ובפרט כי בלילה האדם
מפקיד נשמתו ביד המלכות ובאה זכה ובורה ושלמה אומע
ביום חין הנשמה מואה מקום מנוחה ופקדון ולכן מפסדת
מה שלקחה בלילה אומע הרשעים הוא להפך כי בלילה אינם

בכנסות

בכנסות במקדון בכניש השכינה והס משועטות בשול ומזאזר
נשמות רשעים ובאות עומד כשיבורס ולכן אם ישנו ביום
אפשר שעל ידי איזה מעשים טובים שעשו אומע הרשעים
ביום ההוא כאשר ישנו יתפרדו מהם ואומע השינה למי שהוא
אדם חשוב וגדול מאוד כמו הראשונים אי אפשר שא"ל אם
ישן ביום ינוח כמו בלילה ואומע ביום השבת אם השינה
טובה אל הצדיקים כי אי אפשר לומר כי ביום השבת
ואדרכא אפשר שינוח ולכן טוב לישן ביום השבת משום
עונד שבת אחר האכילה וכך היה מעשה של משה א"ל ה'

כונת

הנחה תפלת ל' כי ארבע
לצורך עשה רחמים הם
כנגד ל' אונות ההזיה והס ק"ש ותפלת וצ"ה ורפלה וכונת
כל אחד יקבאר במקומו אך בונת התפלת היא קחלה תפלת
רפלה שליד קודס. מיושב וקודס שרצון הברכה רבון
לחבר אונות י"ה שהם הרשונות אבא ואימא לעשות זוג
להענין מוחין לחן ומגם יבאו התפלת ואחר כך רבון
לעלמה ה' הראה עם הוא' כזה הו' אל ה' ראשונה שהוא סוד
מין נקצין ואחר כך להויד ה' ראשונה אל ו' האחרונה
שהוא כעשר המוחין על ידי נ"ה דה' שלמה ברושא דזוג
ואחר כך בתפלה של יד רבון קחלה סוד עבד הא' אה"ה
משנה ואחר כך יהוה משנה סוד יעקב ל' פרשיות ואחר כך
סוד הבית שהוא עבור שפ' רבון לארבע בולטיו א"ל ד' רבון

יוד ואחר כך תבין כי אהיה יהוה אלתי בגי יבך והוא יהוה אלהים
סוד האלגות מעבר יבך אחר כך בתפלה של ראש תבין בסוד
עבור אל למד אהיה עלי יודין אחר כך תבין לסוד יתקן שהוא
יהוה והס סוד ל תוחין שהס חב תג ותבין למה שהודיעהך
כי כל א מר תוחין כלולס מר ולכן תבין לה שמה יהו תלוס
תסוד עב סג מה סג והוא תוח החכמה אחר כך לתר בע
שמה אהי תאהיה ב הראשונים תודין והל אלפין והרביש -
ההין תילוף וטוב לשלבים יהו ראשון עם אהי ראשון וכן שאר
הל ותלס הל שמה בתלויס הס בגי תפלן ואל זה תבין
באומרך להניח תפלן גם תבין אל שס פתקס שהוא גם כן
בגי תפלן .. ותלס ה שמה אחויס שיש מן החסדיס
והגבורה תספקה ל תס ציך לכוונס תלס מה שנארה
לעז יוקר מדבני מורי תלגה שאין צורך רק לתין חכמה בינה
כי חסד גבורה כלולס בהס על דרך מה שאה בקורה שמש
בהבנה א עש אחר כך תבין בשס אהיה דיוולין גם כן אל סוד
עבור ה ב דגולתו ואחר כך תבין בי אהיה יהוה אהיה בגי
חויס שהס סוד חיי תולק כחבואר תלסנו גם הוא בגי בינה
כי כל זה הוא תמשך תבינה אל אשר תגודע והס סוד כול
אחכורה ול פרשנה ול צהס כחבואר תלסנו ואחר שרשוס
גם תפלה של ראש תבין כי סח דשל ראש ויבך דשל יוד -
הס בגי קף כמען הוונר עב סג מה האמש כבר ידערת
כי אין להסיח דעתו מן תפלן אפילו באמצע תפלה רק
בהיוק

אלכוין

בהיוק עסק בדלי תורה או באמצע יח ברכות העמידה אך אס
תפיד תחשבתק תעטמן תורה ציך אהי לתשוב בתפלן תפן תיד
והזר מלך אך באשר תפלה אינך יכול לבין כל הנח בעת הערת
תפלן ויספיק לך בזה שרבות בקור כזה ותחיל ותפלה דרדא
וקבין באהיה יהוה אהיה פשוטים ואחר כך בשליד באהיה יהוה
אלתי פשוטים ותבין כי כל אל בגי עב סג מה וכה תבין בכל
הדשים אפי באומרך תפלה חוף מן העמידה ככל ולא תפלן
תפלן עד אחר עלטנו לשבח ועל כן תוקן לך וכשרפיר תפלה של
יד תפינה תינשב כעו בהמה ודע כי בצדק היה תעט מנה תלה
תפלן דרשי ודרר יחד כמד תחלה עתן תפלה של יוד דרשי ואחר כך
יניח של דר ושניהס יהו בקבור על הזרוע אותן של דרשי יוקר גבה
ושוק כנגד הכתף ואחר כך דרר ושל ראש גם כן יניח תפלה של
דרשי תחלה ואחר כך גבוה לעלה תגס יסיס של דר וכן תקשר דרשי
יהיה גבוה לעלה תקשר דרשי ובהמה היה תגיס דרר ואחר כך
עשה תפלן דרשי אצבעיס על אצבעיסי כסבה שמשא כבא והיה
תניחס בהמה והיה אותן שרקלן הס עולק לב סכנות ביחד
כרשי וכרר כי תוחין לאבא ולא תוחין שניהס תתערביס ביחד
ונעשים תפלן אחר ולכן הס אצבעיסי על אצבעיסי כנגד
חבא ותוחין ..

אמת חזק חייב אדם למהר עמנו בגל פי כי בכל ענין יוס
עוב ציך לעבוד ולכן אל שס יהוה אהיה בעלי יודין שן בגי
גל וגס כונר המבילה היא כי התקנה הוא אהיה בהתן בגי תוקן

אֶת אַחֲרֵי כֵן בְּלִילֵהוּ לֵאמֹר הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי שֵׁמוֹת סוּד נִשְׁוִיָּה וְעַד
בְּלִילֵהוּ זֶמֶן שְׁלִיטָה הַעֲשִׂייה וְאִין לַעֲוֹרֵי הַדַּעַן וְדִיוֹס שְׁשִׁי אִם כֹּל
הַחֲמִשָּׁה אֲוֵתוֹת שֶׁל מַלְּוֵי הַגָּז הַכּוֹיִן בְּהַס עֵתָה בַּיּוֹד כְּמוֹ עֵטֶן ז'
שְׁשִׁי בִינָה שֶׁהִס בְּלִילֵהוּ מַחֲסֵד עַד הוֹד וְאַחֲרֵי כֵן כֹּלֵס בְּלִילֵהוּ—
בִּיסוֹר וְאַחֲנֵס הַכּוֹיִן בֵּה אֲוֵתוֹת אֵלֶּה בִּיוֹס שְׁשִׁי בְּנִקְוֹד אֶחָד וְהוֹדֵא
עִקּוֹד שׁוֹרֵק הַנְּשֵׂאֵר מִן אֶת אֲשֶׁר יִבְיֹאוּ וְכֹל הִי אֲוֵתוֹת הַתְּקֻדֹס—
בְּשׁוֹרֵק וְאַחֲרֵי כֵן הַשִּׁיף הֵ אֲוֵתוֹת אֵלֶּה לֵד וְהֵא אֲוֵתוֹת וְדִ תַּעֲשֶׂם
וְ כִי וְדִ בְּגֵי וְ בַזָּה יֵהִיו לְ אֲוֵתוֹת שֶׁל יִקְוֶה מַעֲשֵׂה כִי כִבֵּר יִדְעָה
כִּי שֶׁסִּי בִּין שֶׁל מַלְּוֵי הַהִין נִקְרָא קֹבֵץ כִּבְרוּ כִיגֵס הַמַּלְּוֵי הֵיֵא יִקְוֶה
אַחֲרָה אֲחֵנֵס קְרִיאָה הֵיֵא כַּמְדֵר הַזָּה וְהֵיֵא זֶמֶן סוּד וְהֵיֵא בִּיוֹס
הַשְּׁשִׁי נִבְיֵא שֶׁהַכּוֹיִן תְּחַלֵּה בְּמַלְּוֵי לִבְרוּ בֵּה אֲוֵתוֹתֵינוּ עִם נִקְוֹד—
שׁוֹרֵק וְאַחֲרֵי כֵן כַּעֲשֵׂה שְׁנֵי תַּכְפֵּנָה כְּמוֹ וְהֵיֵא וְנִקְוֹדוֹ מַעֲשֵׂה כְּמוֹ
הַכּוֹיִן בִּיוֹס הַשְּׁשִׁי וְהֵיֵא בְּלִילֵהוּ שְׁשִׁי קָבֵר מַחֲסֵד לַשִּׁינֹפֶל לִקְרֹא
מִקְרָא כִי הוּא מִכֵּן לַשְּׁבֵר וְהַרְחֵמִים מְהַרְעוֹנְרִים וְכַכּוֹנָה אִם הֵיֵא
בְּשֵׁם וְהֵיֵא כְּמוֹ וְנִקְוֹדָה כּוֹלֵו בְּחִירֵק שְׁשִׁי שֶׁל תַּכְפֵּנָה הַשִּׁיֵּשׁ כִּי
שֶׁאֵר הֵיֵא נִקְוֹדוֹת רִאשׁוֹנָה שֶׁל בִּיוֹס הַשִּׁיֵּשׁ הִס לַהֲוִיָּה שֶׁלֵּיֵס—
הַשְּׁשִׁי אֶת בְּלִילֵהוּ הַשְּׁשִׁי נִקְוֹד וְהֵיֵא שֶׁל הוּא שֶׁ אֲחֵרֹתָה שֶׁל הַשְּׁשִׁי
שֶׁהוּא כּוֹלֵו נִקְוֹד בְּחִירֵק אֶת בְּמַלְּוֵי אֶת לִכּוֹן בְּלִילֵהוּ כִי מַלְּוֵי בְּגִיָּה
מִן וְאִין לַעֲוֹרֵי הַדַּעַן בְּלִילֵהוּ .. וְבִיוֹס שְׁבֵר אִם יִכּוֹן בְּכֹל הַשְּׁשִׁי
שֶׁל בִּין בִּין אֲוֵתוֹתֵינוּ וְנִקְוֹדוֹ הִס כַּמְדֵר לֵאמֹר נִקְוֹדוֹת שׁוֹשׁ מְהַרְעוֹנְרִים
מְהַרְעוֹנְרִים עַל אֲשֶׁר יִלְקָעוּ וְאַחֲרֵי כֵן הַכּוֹיִן ז' פְּעֻמִּים נִקְוֶה וְהֵיֵא
כִי בִיוֹס הַשְּׁשִׁי הֵיֵא מַלְּוֵי אֶחָד כַּמְדֵר וְאַחֲרָה כֵן וְהֵיֵא אֶת עֵתָה—

קריאת השבוע הנה נבאר לה

שאם אל במוח כי תקרא הוי
 בעשנה ונארי משנה ביצירה ונארי הלמוד בבהיאה ונארי קבלה
 באילנות והיה אדרכא נראה בהפך כי תורה שבכתב עלונה וקורה
 שבעל פה אך הענין כי באילנות יש כל מה שלמטה מוטו ושם יש
 תורה שבכתב שהוא מקרא עם משנה ותלמוד וקבלה אך בבהיאה
 יש מקרא ומשנה ותלמוד וחסר משם ענין הקבלה ולכן הקבלה
 שהיא באילנות לבדו נקרא האילנות על שם נארי קבלה וכן הבהיאה
 נקראת נארי הלמוד לפי שביצירה חסר משם התלמוד וכן היצירה
 נקראת נארי משנה לפי שבעשירה חסר משנה ואין שם אלא מקרא
 בלתי שום פי אחר ולכן הוא יונק גומע מכולם ודוק והבן גם דע
 כי בכלל היצירה יש הגדה והדרוש ואע"פ שהם אומרים — כי
 התלמוד הוא בבהיאה הוא התלמוד שהוא פי המשניות והמש
 הדין שבתלמוד ושאר הויגרות שאינם ביאור ופי על המשניות
 אלא אינם בערך התלמוד דק למטה ביצירה עם שאר ההגדות והדרוש
 והנה האדם צריך בכל יום לכלול בעשייה יצירה בהיאה אילנות
 ולקרא מכולם בכל יום ואע"פ עתה נבאר סדר התקרא קודם הנה
 קודם שתקרא התקרא תבין כי התקרא הוא בעשייה ולכן תבין כי
 שם בן של עליו הדין הוא בעשייה ואע"פ תבין בה אומנות עליו שם
 הדין אבעשייה ואע"פ התיקון שלהם הוא עלה נקודים של אומנות אר
 אשר יבאו שהם צרי שבא פתח סגור קחץ חורק כי כל מה הור
 הכנה ליום השבת ולכן כל ענין זה נמוז בפסוק והיה ביום הששי

המלכות ובהן לעשות הגדול חוליות חוליות כל חוליא ומלשה
כחיכות ובה בראשון הסמוך אל בגד העלית שם יעשה שבעה
כחיכות ובשני יעשה י' כחיכות ובשלישי יעשה י"א כחיכות
וברביעי יעשה י"ב כחיכות הכל ט"ל כמנין ה' אחר ..

סוד

העיון קודם שתענין הגמרא

יראה את המשנה אשר אורה

התלמוד מיוסד עליו ויסתכל בה במשנה ההיא ותבין כי מ' מ'
של משנה הם י' יודין של שם ע"ב ולפי ששם אהיה שכנגדו
אין בו י' יודין כשהו לכן אין כאן בונה רק בהויה לבד שיש בה
י' יודין הרי מ' של משנה והג' של משנה תבין לשם סג' של
יודין שבו ומהראוי שיהיה אור למד כמור' יודין של ע"ב ~
שנרמזו בה רק לפי שפאת ציור לכלול גם כן ג' יודין של אהיה
דיודין אשר כנגדו לכן נבוא אור ש' כי כל אשר שהיא י' משם
סג' עם ה' של אהיה כאשר תחבר יחד י' פעמים י' הם מלאה
הרי ג' יודין של שם סג' עם ג' של אהיה הם ש' של משנה ואחר
כך בנ' של משנה תבין לחבר שם סג' שהיא קבינה עם בן ובר
שהם מ"ה וצ"ן ובג' שטות אלו הם ה' יודין והם נ' של משנה
ואחר כך תחבר גם כן על דרך זה אהיה דיודין שבבינה עם
ב' אהיה האחרים של בן ובר שהם אהיה דאלפי"ן והה"ן שבהם
ה' יודין וזו היא ה' של משנה ולפי שאלו הם יודין של אהיה
כלם לבדם לכן הם סוד ה' והש' סוד נ' כמור' ה' יודין של משנה
היונה הנה ואחר כך תענין מלכה ..

הוא יוס שבר ואין מלוי כי מלואו בג' דין כנה ולכן הכוין בשב
פעמים והיה ונקודים הוא כלב בשוק והוא מן של לקטו הנה
האונס מה שנקרא בעצמו הוא פרש השבוע ובכליוס עני
השבוע קרא כמה פסוקים ממה כחשבון הכונה פי כי ביום
א' שכוונתך לאור ו של המלוי הקרא ו פסוקים וביום שג
שכוונתך לאור ו הקרא ו פסוקים ועם כל זה כל החמשה
ימים ובלל ששי הקרא כו פסוקים כמעט והיה ודע כי העוד
צריך לקרא פסוקים אלו עם הרגום שלהם והכוין כי המקרא
הוא הפעם והרגום הוא האחרונים ^{האחרונים} כמו שביארנו במקום
אחר וביום ששי שאר מכוין אל שם והיה שהוא שם בפני
עצמו אז הקרא כל הפרשה ו מקרא ואחר הרגום ביום השישי
וביום שבת אז אין צורך לקרא רק לשמע לפי השלח צבור
הפרשה כולה היטב והכוין בה כדרך הנה ולפי שגם ביום
שבת אנו מכוונים אל כל השם של בן צריך לשומעה כלה
ודע גם בררגום יש כונת שם בן של ההיין הנה לעיל רק
הם כסדר רבוע שהוא סוד אחרונים ועדין לא קבלת הסוד
... בזה יכוין האדם לשם שיהי בחליון ש"ן ד"לך ינ"ך
שהוא בג' הנה כמעט ראש ח"ש בתקוד קלף בכל אור

ענין

הטעם הוא סוד הולבור שימאת
בשש החזה של"א ומה סוד
הטעם שהוא שלש א גדול כנגד שלש הנה העליון ושג
שלש ענף כנגד ו שלש הנה התחתונים ששם היא גם

המלכות

קעלט אל העיין להיות ולגמול פתח בעת העיין אם הפתח ~
שבגלכות כמו שבארתי בפירוש שלח לך דף ע"ג וכו'
סוד העיין והמדע זהו סוד הדעת ..

קעלט אל הזכירה לבנין בנים שלם באומרו כ"ז כי אם
זה הוא נקוד בשורה ו' כמו שידעת שהוא נקוד היות היסוד
ולכונן כ שורה הוא אונות קשר כי אתה תקשר כל העולמות
עלידי היסוד ושיתקשרו דברי החכמה בלבך .. עיין בביאור
סוד הגלגלים כי אם כרבע שהמוציא בעצמו שהשלם חלק
נמשך יאמר בעת השכיבה נפשו אונותך בלילה עם הכונה
שביארנו אם ובזה יזכה אל סוד חלק הרוח ..

קביעות הקורה בכל יום ועלם לתרא תורה נביאים כתובים
קבלה משנה תלמוד ומוב לחלק התלמוד ל' חלקים אחרים
בתיבת תוספתא מורא ובקוראן הקורה יחשוב שם כן ד'
בתקוד חולם שהוא ב'ת' הנק' תורה ובנביאים יכונן ב' היות
אחד בחינת ואחר בקבוץ שפתים והם בנ"ח והוד ובכתובים
יכונן ב' היות האחד נקוד בשורה והשני בתקוד בבאת והם
חבור יסוד' ותלבו' ובקבלה יכונן אל שם ולו אלפין העולה ו'ה'
ובמשנה יכונן בולג' היות ובתלמוד יכונן בשם אל"ף ..

סוד

קבורת הוה ובפירוש שגור
משוגש קין צניק שיכונן ..
שהתעל אורה הזוהמא שבעצמה בחמא ארס הר' ראשון
ושהתעל בקרקע וישאר נקי .. דומה ומתקת קין אלהים

כמעט

כענין דמנה ובטה ומשכת עליו פ' אהא כענין בכיב לתך ז' ~
ואז נמקדים קין אלהים אל אחרים של זעיר ..
כשיתעלף בצורה תהיה כרי עניוטר ושמאלם לבחור בה לתן
ארבע אותות ..

קביעות הקורה בכל יום יחלק פירוש השבע ל' חלקים ובכל יום
חלק אחד עם הרגום של גס כן ויכונן לת' ד"א אל ג' בחינות שם
ולחיותו נקודה בחולם בסוד פראווקה לשמה ונשמה ורוח ונפש
אחד כן יקרא נביאים ויכונן ב' בחינת נצח הוד ד"א ועם
שני היותיהם בנקודיהם כ"ל ואחר כך יקרא כתובים ויכונן אל
היסוד ב' בחינתו ובחינתו ונקודו בסוד ד"א גס יכונן אל חולם
שבנקרא ד"א בחינה חיצונה חלם ואחר כך ועם משנה ויכונן
במה שטאמר והענין כי ששה סדרה משנה הם ערה לגו והם ג' שם
שם קצוות נוקבא ד"א והם כ' אמצעיים של שם קצוות שלם ולכן
כפי הסדר שתקרא כן קבון וסדרן הוא זרעים בחסד וכן עד ערוך
ביסוד ואחר כך תלמוד בחינות שכולם ..

סוד נחילת ימים עד פק הזרוע נקבאר באדרת נשא דף ק"ל ע"ב
כענין רוחא דזוטן לתרתיא על גלגל ומשיחא ..

ענין

אש חודש כבר ידעת כי בחול
יורד ה'ת' בנחם והולכות שולח
ברקב י"ח בלחש. ואמנם ערה עולה התלכות עד הנצח ולכן
אנו אומ' יעלה ויבא בלחש שהוא בנחם ואחר כך בחזרה
מאחרין בה חסד וגבורה ואחר כך במוסף היא עלה עד

החכמה ובינה דזער והנה הענין כי הנה אמת הוא כי קדושת השבת
אין כעוה אך הפרש הוא כי בשבת היא אוכלת ומשולמת והיא עלה
על ידי הק"ה ואע"פ שעולה עד אבא ואינא עבד אינה עולה אלא
ע"י אך בראש חודש אי שני המאורות שוין ב' הלכין בבקר אחד
ואוכלת משלה אבל אינה עולה אלא עד שיעורו לבד שהוא בחמה
בינה של המוסף ואז שניהם שוים כאחד ולכן בשבת באה ונסכה
כי הוא בסוד נקבה מפילה אל הזכר אך בראש חודש כה' ונסכו כי היא
כמה במעלה ונק' לשון זכר ולכן קראו כי זה ימי המעשר
זבחים השבת הם ה'יה כי סוד כי זה הוא קודם אלה במעלה
ומשל אוכלת אך יש ה'יה אחרת והיא השבת יפקח זבוח החדש
והיא ה' על' להורות כי בראש חודש בינה גוברת על החכמה
ואז גם העליות העלה מאלה על ידי הק"ה אך אע"פ שאז
אומר שהיא עולה גם כן הק"ה צריך לעלות כדי שיהיו שניהם
שוין בעת הזיווג אך כונת העלה היא עלה לבד וזהו הבירא
על כפרה שהוא בבינה שהיא על הק"ה בסוד ה' על' ועיין
ברמב"ם ראש השנה דבר כולל לרא' וי"ט ושבת וחול"
כשהאדם שולטין עליו ומעלות ים שהוא סוד סמאל ונחש כי
מעלות ים הם אוקיות שלמות דכורא ונקבא צדיק לבוין בשם
א' קטור ובכנס בער עסק קביעות בתורה אל יחזו מעשינו
ובזה אל ישלמו עליו ואל יגרה בעשמו היצ"ר והענין דע כי
שורש הדינין הם אד"ת אלהים בסוד הגבורה שהם נע"ו
ומנ"מ כנודע שהם ב' וי"ט אלהים זכר ומנ"מ אד"ת

נקבה נע"ו ואלו הם שורש אל מעינות קדיש ב' ומעלות ואלו
הם הקוין דיקטא הם הנק' לאלפים כיהם השעיות ללא קלין
יק הם כנגד לרוחב הפנים ואינם הלויים בשקולא והם
כן הקוין ה' וי"ט והם נקרא' מעלות ים העליונים ופ' שבע
אלו במעלה ק"ה ק"ה ונקודת הוא שם אלהים במעלה ה'יה
שעולה ב' ע"י אוקיות ק"ה כמען לאלפים והנה זה
השם הוא הקוין הם הנקרא' לאלפים ונקרא' כן על שם ג' שבע
המחולקים באלף אלהים אד"ת במעלה יודין כמען סוד
ומענו השפיע אור לאלפים שהוא הקוין הם והוא שם
אלהים במעלה הקוין ועולה ק"ה עם עשר אוקיות ואז ה'יה
להעתיק אד"ת אלהים הנק' מעלות ים והם ב' ק"ה
גם כן ואז השלך במעלות ים כל המאמר שהוא הקוין הם
גם כן אל י"ט אל כעון ואז אורם החמאור ששם האדם
שהם אורם המזיקים שבא הם יורדים במעלות ים
וסמאל ונחש ואינם עולים לפי שכבר נעתיק שרשם שהוא
אד"ת אלהים ואין הם נשטשים והם ואינם כולא. שאין
כח תמאים הנבואים על ידי האדם שאינם מערבים
בהם טעו קדושה על ידי השן ולכן אחר כך בהעשר א"ל
ונק' מאל ה'יה שהוא אלהים במעלה יודין ועולה גם כן ק"ה
הבוין אז להעלות אורם טעויות ולנקות ולהוסיף משם
על ידי שם זה זהו ונק' לשון נקוי הכסף מן העופות וסוד
שמות אלו יהיו קליד בין עיטך ובפרט כאשר עסקך בקדוה

או העטרה של היסוד ופי זה הוא האמת ומהו ויאר ה' אל-הים
את האדם כנמשני שעות אלג נוצר האדם ומהו סוד נוצר
אלהים את האדם בכלאו בכלם אלהים הם שני כלם אחד
מיהוה וכלם אחד ואלהים ומהו בכלאו כלם ו שהוא שם הויה
לז"א .. עוב אדם לבין ולסוד אופנה הויה
קטע בצור נגד עיניו ומהו סוד שהיה אונג דוד העה שויה
ה' לגדי קטע ומה גודס להביא יראה בלב האדם מן יקורה
ולכך הנפש ..
רוח העלה פוגם מאד בנפש ונרחיקה ממנו והראיה
מין הכשמים במה שמחזירין את הנפש וגם הרוח מוש
אזל טלע נאמר בל הנשמה רבולה ו גם הסקלוק האדם
בצלבים ובנהגים הוא פוגם עד מאד בנפש האדם ואפי
הסקלוק נרחוק מאה פוגם מאד ..
עטף ההוגה את יהוה באוקותיו היה מורי זללה אומר כי
גם ההוגה את ה' בעשר אוקות מלנו כזה יוד ה' ונן ה' וכיוצא
בזה כל זה נקד הוגה את ה' באוקותיו אבל ודאי שעקר הפיר
הוא שקורא ו אוקות הויה ככרבים בל מלני אבל צר
לזהר אפילו בקריאת מלניס כנה ..

כונת

השחיטה שאמר מוכינו זללה
לה' ושה שופנו הסכין בנה
מלני אהיה דודון קס כענין סכין והסוד הפגם והפסון על
יהי ג' מלני שיש בג' שומר עב סג ונה בג' פגם עם ג' אוקותיו

כשחזק

השחיטה שאמר מוכינו זללה
לה' ושה שופנו הסכין בנה
מלני אהיה דודון קס כענין סכין והסוד הפגם והפסון על
יהי ג' מלני שיש בג' שומר עב סג ונה בג' פגם עם ג' אוקותיו

ענין השבת

הנה

יש בו שני בחינות א' הוא בחינת
ז' שהוא בחינת יג' ואח"כ בחינת

ז' הוא כי הלא כבר ביארנו לך כי האש"ל העשירה הוא המש סוף
היצירה וכן כל עולם ועולם והנה פוסק השבת עולם ג' ראשונה
לעשייה ונכללם בעשיית היצירה ונשארים בעשייה ז' החקונה

לבד כי ה"ג ראשונה נרעלמו תוך עשיית שביצירה ולא נשאר
בולגה רק ה"ז לבד .. ואח"כ כשעולם ג' ראשונה אין קשבה
החקונה נשארה לעמה כי גם הם עולות עמה זו אחר זו
רק שג' ראשונה נרעלמו ונשארים ה"ז החקונה ועולות

אך הם נקשרים אחריהם ועולות עמהם וכן ה"ז לציירה

בעשר דבויאה וכן ג' ראשונה דבויאה בעשר לאחילת וזה
רשף בנה שהודעתך כי ראש הבויאה הוא פוסק האחילת
עצמו וכן כל עולם ואלו ואח"כ לא יזו באצ"ע כיוצא
באחילת עצמו הוא כן כי הנה יש בו כמה מיני אלפי אלפים

עולמות וכולם נעשים בשבת על דרך זה ז"ז כמעט עד
הש"א עולה ללא אהדע ומה סוד השבת הנק' שביעי ..

ולפי שיש סוד הוא סוד כל השביעות כנודע ולכן אומרים
המלאכים באותו השיר לעולם שכולו שבת וז' לחי העולמות
כי סוד שביעות לשבת כולם בסוד יסודי .. והנה כאשר
יעלו אל העשרה של עשייה וירלבשו ה"ג ראשונה בעולם

העליון

END OF

TITLE

END OF

REEL

PLEASE

REWIND